้ วารสารรามคำแหง ISNN 0125-300 X ปีที่ 29 ฉบับที่ 1 มกราคม -มิถุนาชน 2555 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

Analysis of Covariance (ANCOVA)

รองศาสตราจารย์ คร. มนตรี พิริยะกุล Email: mpiriyakul@yahoo.com, 2012 ภากวิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามกำแหง

ANCOVA เป็นเทคนิคการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยควบคุมตัวแปรอื่นที่ มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม เพราะหากไม่ควบคุมเอาไว้ผลการศึกษาอาจไม่ชัดเจนว่าการที่ ด้วแปรตามมีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระ (เช่น เพศ อายุ หรือ Treatment ที่ใช้ในการทดลอง) เป็นเพราะผลของ Treatment เท่านั้นหรือว่า เพราะมีเหตุ แทรกซ้อนอย่างอื่นคือมีตัวแปรอื่นมาทำให้แตกต่างกัน เช่น

 ถ้าเราต้องการเปรียบเทียบผลผลิตผักที่อาจเติบโตไม่เท่ากันเมื่อให้ปุ๋ยต่างสูตร กัน เหตุแทรกซ้อนอาจเป็น ค่า Pb ของดิน ปริมาณน้ำฝนที่ตกลงในแปลงทดลอง นอกเหนือจากปริมาณน้ำที่ใช้รดแปลงผักตามปกติ หรือความเข้มแสง

 ถ้าเราต้องการเปรียบเทียบผลการฝึกอบรมโดยใช้วิธีฝึกอบรมที่ต่างกันจะมีผล ต่อการเรียนรู้ต่างกันหรือไม่ ตัวแปรร่วมอาจเป็นระดับความรู้เดิมในหัวข้อฝึกอบรม

 ถ้าต้องการเปรียบเทียบความภักดีต่อองค์กรในระหว่างพนักงานที่มีระดับการ ศึกษาต่างกัน ตัวแปรร่วมอาจเป็น ความยุติธรรมในองค์กร การสนับสนุนขององค์กร หรือการรับรู้ภาวะผู้นำของผู้บริหาร

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าเรามีความจำเป็นต้องควบคุมอิทธิพลของตัวแปร ร่วมเอาไว้จึงจะทราบผลการเปรียบเทียบที่ถูกต้อง คำว่าควบคุมก็คือบังคับไม่ให้เข้ามา เกี่ยวข้อง ซึ่งคงทำไม่ได้เพราะตัวแปรร่วมย่อมส่งผลอยู่แล้ว วิธีควบคุมจึงอาจทำได้ 2 ทางคือ 1) หักอิทธิพลของตัวแปรร่วมออกจากค่าตัวแปรตาม ซึ่งอาจหักมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรร่วม ถ้าเกี่ยวข้องมากก็หักออกมาก ถ้าเกี่ยวข้องน้อยก็หักออกน้อย 2) นำตัวแปรร่วมมาร่วมเป็นสภาพแวคล้อมการ ทคลอง (ถ้าเป็นงานทคลอง) เช่นควบคุมความชื้นเป็นระดับต่าง ๆ ควบคุมความเข้มแสงเป็นระดับ ต่าง ๆ ควบคุมค่าของ Ph เป็นระดับต่าง ๆ แล้วทำการทคลองตาม combination ของระดับ เหล่านั้น

สำหรับกรณี One way ANCOVA ตัวแบบจะเป็นดังนี้

$$\begin{split} y_{ij} &= \mu_y + \alpha_j + \beta_w (x_{ij} - \mu_x) + \epsilon_{ij} ; j = 1, 2, ..., n \\ \\ \mu_u^{\dagger} n_{\bar{v}} \delta y_{ij} - \beta_w (x_{ij} - \mu_x) &= \mu_y + \alpha_j + \epsilon_{ij} ; j = 1, 2, ..., n \\ \\ \mu_{\bar{v}}^{\dagger} \delta \overline{y}_j &= \mu_y + \alpha_j + \beta_w (\overline{x}_j - \overline{x}) + \overline{e} ; j = 1, 2, ..., n \\ \\ \mu_u^{\dagger} n_{\bar{v}} \delta \overline{y}_j - \beta_w (\overline{x}_j - \overline{x}) &= \mu_y + \alpha_i + \overline{e} ; j = 1, 2, ..., n \end{split}$$

จะเห็นได้ว่าการควบคุมในที่นี่คือการหักอิทธิพลของ x (ตัวแปรร่วม) ออกจากค่า y ค่าของ x ที่นำไปหักคือ β_w(x_{ij} – μ_x) หรือในรูปค่าเฉลี่ยคือ β_w(x̄_j – x̄) โดยที่ β_w คือสัมประสิทธิการถดถอยที่ใช้เป็นระดับอิทธิพลของ x ที่มีตัว y ในกลุ่มย่อยของตัวแปร อิสระ ซึ่งถ้า β_w มีค่ามากเราจะหักอิทธิพลของ x ออกไปมาก ในที่นี้

จะเห็นได้ว่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย \overline{y}_k กับ \overline{y}_p มิได้มีสาเหตุมาจากเฉพาะอิทธิพล ของ Treatment คือ ($\alpha_k - \alpha_p$) แต่เพราะส่วนหนึ่งมาจากอิทธิพลตัวแปรร่วม ซึ่งมากน้อย ขึ้นอยู่กับค่า β ถ้า β = 0 ก็แปลว่าตัวแปรร่วมไม่มีอิทธิพล ซึ่งหากเราควบคุมอิทธิพลของ ตัวแปรร่วมโดยหักออกจากค่าของตัวแปรตาม จะพบว่า (ต่อไปนี้จะใช้สัญลักษณ์ β แทน β_w เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราต้องการให้ β เป็นค่าคงที่)

$$\left(\overline{y}_{k} - \overline{y}_{p}\right) - \beta\left(\overline{x}_{k} - \overline{x}_{p}\right) = \left(\alpha_{k} - \alpha_{p}\right)$$

คราวนี้จะเห็นได้ว่ามีเฉพาะอิทธิพลของ Treatment เท่านั้นที่ส่งผลต่อความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม และหากเราหักอิทธิพลของตัวแปรร่วมออกจากตัวแปร ตามจะพบว่า

$$y'_{ij} = y_{ij} - \beta(x_{ij} - \overline{x}) = \mu_y + \alpha_j + \epsilon_{ij}; i = 1, 2, ..., n_j; j = 1, 2, ..., m$$
หรือ $\overline{y'_j} = \overline{y_j} - \beta(\overline{x}_j - \overline{x}) = \overline{y} + \alpha_j; j = 1, 2, ..., m$

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรร่วมหมายถึงการหักอิทธิพลของตัว แปรร่วมออกไปและสิ่งที่เหลือคืออิทธิพลของ Treatment

สิ่งที่เป็นความจำเป็นต้องทราบคือเราต้องทราบอย่างแน่ชัคว่า x มีความสัมพันธ์ กับ y จริงๆ (มี linear relationship) ซึ่งทราบได้จากผลการทบทวนวรรณกรรม และระดับ อิทธิพลของ x ที่มีต่อ y ต้องเหมือนเดิม (คือ β_w เท่ากับ β เสมอในกลุ่มย่อยของตัวแปร อิสระหรือทุกระดับของ Treatment) เช่น การศึกษาเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์การ (Organization Commitment--OC) แยกตามระดับการศึกษาของพนักงาน (ต่ำกว่าปริญญา ตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี) โดยมีการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การ (perceived organization justice--POJ) เป็นตัวแปรร่วม กรณีนี้สมการความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่าง ความผูกพันต่อองค์กรและการรับรู้ความยุติธรรมในองค์กรจะต้องเป็นสมการที่มีความ ชัน (β_w) เท่ากันเท่ากับ β เสมอในทุกสมการคือ กลุ่มพนักงานที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี $OC_{1j} = \beta_0 + \beta POJ_{1j} + u_{1j}$ กลุ่มพนักงานที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี $OC_{2j} = \beta_0 + \beta POJ_{2j} + u_{2j}$ กลุ่มพนักงานที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี $OC_{3j} = \beta_0 + \beta POJ_{3j} + u_{3j}$

เส้นสมการเหล่านี้จะต้องขนานกัน ที่ต้องมีเงื่อนไขนี้เพราะเมื่อเราจะหักอิทธิพล ของ POJ ออกจาก OC ก็สามารถกระทำได้โดยเสมอภาค มิใช่ว่ากลุ่มที่ 1 ถูกหักมากกว่า กลุ่มอื่น (β₁ มีค่ามากกว่า) หรือกลุ่ม 2 ถูกหักน้อยกว่ากลุ่มอื่น (β₂ มีค่าน้อยกว่า) ดังนี้ เป็นต้น

หรือในกรณีการศึกษาความภักดีต่อตราสินค้าเปรียบเทียบระหว่างลักษณะการ รับรู้ข่าวสาร (สื่อมาตรฐาน, สื่อบูรณาการ, WOM) พบว่าระดับความไว้วางใจต่อตรา สินค้า (brand trust--BT) มีส่วนเกี่ยวข้องกับความภักดีต่อตรา (Brand Loyalty--BL) เรา ด้องหักอิทธิพลของ BT ออกจาก BL มิเช่นนั้นเราจะไม่ทราบว่า BL ที่แตกต่างกันตาม ลักษณะการรับรู้ข่าวสารนั้นมีความแตกต่างกันจริงหรือไม่จริงโดยมิได้มีเหตุผลมาจาก ปัจจัยแทรกซ้อนอย่างอื่น ซึ่งการจะหักอิทธิพลของ BT ออกจาก BL เราต้องตรวจดูด้วย ว่า BT มีอิทธิพลต่อ BL ในทุกกลุ่มผู้บริโภค (3 กลุ่มตามลักษณะการรับรู้ข่าวสาร) เหมือน กัน (คือ $\beta_w = \beta$) หากไม่เป็นเช่นนี้ห้ามหักอิทธิพลของ BT ออกจาก BL เพราะจะไม่ เป็นธรรมในระหว่างกลุ่ม และหากมีตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อ BL อีกเช่น ความพึงพอใจ และทัศนคติต่อตรา ก็ให้หักอิทธิพลของความพึงพอใจและทัศนะคติต่อตราออกจาก BL โดยให้ปฏิบัติแบบเดียวกันกับกรณีของ BT

นอกจากนี้เรายังต้องตรวจสอบด้วยว่าข้อตกลงเรื่อง Stability of Variance และ Normality ยังคงเป็นจริงเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ Analysis of variance (ANOVA) ซึ่ง หากข้อตกลงนี้ไม่เป็นจริงก็ให้แปลงข้อมูล **y**ij เสียก่อนมิเช่นนั้นจะยังใช้ ANOVA ใม่ได้ วิธีแปลงข้อมูลที่ง่ายและมักแก้ปัญหาได้ดีคือ log transformation คือแปลง Y_{ij}เป็น ln (Y_{ij}) แล้วดำเนินการต่อไปตามปกติ

ขั้นตอนการวิเคราะห์ ANCOVA มีดังนี้

 ทบทวนวรรณกรรมว่าตัวแปรใดบ้างเป็นตัวแปรควบคุม (Controlled variable หรือ covariate) และตัวแปรตามมีค่าแตกต่างกันตามตัวแปรอิสระใด (ตัวแปรอิสระจะ เป็นตัวแปรกลุ่ม) ทั้งนี้เพื่อให้ผลการศึกษาของเราเทียบได้กับการศึกษาในอดีตหรือใน บริบทอื่น

 2. ตรวจสอบข้อตกลงเรื่อง Stability of Variance และ Normality หากขัดแย้งให้ แปลงข้อมูล โดยอาศัย log transformation หรือ Box-Cox transformation

 วิเคราะห์สมการถดถอยระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรควบคุมแล้วทดสอบว่า ตัวแปรควบคุมในภาพรวม (ยังไม่แยกตามกลุ่มตัวแปรอิสระ) มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม หรือไม่

4. วิเคราะห์สมการถดถอยระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรควบคุมแยกตามกลุ่ม ของตัวแปรอิสระ (นี่คือ interaction ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรควบคุม) แล้วทคสอบ ว่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของกลุ่มต่าง ๆ เหล่านั้นต่างกันหรือไม่ หากพบว่าต่างกันก็ไม่ให้ นำตัวแปรควบคุมตัวนั้นมาร่วมวิเคราะห์เพราะหากนำอิทธิพลของตัวแปรร่วมมาหักออก จากก่าของตัวแปรตามจะไม่เกิดความเป็นธรรมเพราะหักมากน้อยไม่เท่ากัน

5. หักอิทธิพลของตัวแปรร่วมออกจากค่าของตัวแปรตามแล้วเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยในระหว่างกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS ทำได้ดังนี้

 ทำ Data entry ซึ่ง treatment อาจเป็น categorical variable ในที่นี้จะใช้ไฟล์ Employee data.sav โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ current salary ตัวแปรอิสระคือ เพศ (sex) ตัวแปรร่วมคือเงินเดือนเมื่อแรกจ้าง (beginning salary) 2. Analyze > general linear model > univariate

ส่งตัวแปรตามในช่อง Dependent variable

ส่งตัวแปร Treatment ในช่อง fixed factor (s)

ส่งตัวแปร Covariate ในช่อง covariate (s)

กดปุ่ม Option ตอบ dialog โดย check ที่ Homogeneity test เพื่อทดสอบ Stability of variance ซึ่งทำได้หลายวิธี โปรแกรม SPSS ใช้ Levene's Test

ถ้า Accept Ho: $\sigma_1^2 = \sigma_2^2 = ... = \sigma_n^2$ ให้ทำขั้นที่ 3 ถ้าไม่ accept ให้แปลงข้อมูล โดยอาจใช้ log transformation

หมายเหตุ Levene's Test คือสถิติทคสอบ (test statistics) ที่มุ่งทคสอบ homogeneity of variance โคยที่ถ้า W ให้ค่า p-value ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนค (0.10, 0.05, 0.01) ให้สรุปว่า variance ไม่คงที่ ให้นักวิจัยแก้ปัญหาเสียก่อน เช่น แปลงข้อมูลหรือเปลี่ยนไป ใช้ตัวสถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสูตรอื่นที่ไม่ต้องการข้อตกลงนี้

$$W = \frac{(n-k)\sum_{i=1}^{k} n_i (Z_i - Z)^2}{(k-1)\sum_{i=1}^{k} (Z_{ij} - \overline{Z}_i)^2} \sim F_{(\alpha, k-1, n-k)} \text{line } Z_{ij} = (Y_{ij} - \overline{Y}_i), k = \text{invunction}$$

ย่อย $\mathbf{n} =$ จำนวนตัวอย่างรวม $\mathbf{n}_{i} =$ จำนวนตัวอย่างในกลุ่มย่อย

3. ไปที่ Dialog แรกกดปุ่ม model เลือก custom โดยส่งตัวแปร treatment และ covariate แยกกัน กับส่งตัวแปร treatment และ covariate พร้อมกัน

การส่ง Covariate เพื่อตรวจสอบว่า Ho:β = 0 หรือไม่ (คือตัวแปรร่วมมีอิทธิพล ต่อตัวแปรตามหรือไม่) ถ้าไม่มีอิทธิพลก์ให้ใช้ ANOVA ทคสอบสมมุติฐานได้โดยไม่ต้อง ห่วงเรื่องตัวแปรควบคุม แต่ถ้ามีอิทธิพล (p-value ≤ .05) ให้ตรวจสอบว่าตัวแปรควบคุม มีอิทธิพลสม่ำเสมอกันในทุกระดับของตัวแปรอิสระหรือไม่

การส่ง Treatment และ covariate พร้อมกัน คือเลือกตัวแปรอิสระและตัวแปร ร่วมพร้อมกัน แล้วส่งลงบ๊อกซ์ model เพื่อตรวจสอบว่า Ho: β₁ = β₂= ...= β_k= β ถ้า ปฏิเสธ Ho: β₁ = β₂= ...= β_k= β (คือ p-value ≤ .05) แสดงว่าตัวแปรร่วมมีผลไม่ สม่ำเสมอกันในทุกระดับของตัวแปรอิสระก็ให้เลิกไม่ต้องนำตัวแปรร่วมมาพิจารณา

สรุปก็คือให้วิเคราะห์ต่อไปเฉพาะเมื่อปฏิเสธ Ho: β = 0 (คือ p-value ≤ .05) และ ยอมรับสมมุตฐาน Ho: β₁ = β₂= ...= β_k= β (คือ p-value ≥ .05)

 วิเคราะห์ ANOVA คือทำกระบวนการหักอิทธิพลของตัวแปรร่วมออกจาก ก่าตัวแปรตาม ให้เริ่มต้นใหม่ดังนี้

 Analyze > general linear model > univariate ตอบ dialog โดยส่งตัวแปรตาม ในช่อง dependent variable ส่งตัวแปร Treatment ในช่อง fixed factor ส่งตัวแปรร่วมใน ช่อง covariate

2) กคปุ่ม Model เลือกใช้ full factorial (เป็น default อยู่แล้ว)

3) กดปุ่ม Option ส่งตัวแปร Treatment ลงช่อง display means for: ให้เช็กเครื่องหมาย ถูกในช่อง ที่หน้า compare main effect เลือก Bonferroni และ ในเฟรม display ให้เลือก Descriptive statistics

หมายเหตุ Bonferroni correction ใช้สำหรับปรับระดับนัยสำคัญกรณี multiple mean comparison เพื่อให้ระดับนัยสำคัญของการเปรียบเทียบรวม (whole family of test) ยังคง เท่าเดิม โดยกำหนดให้ระดับนัยสำคัญของการเปรียบเทียบเท่ากับ $\frac{\alpha}{m}$ โดยที่ m คือจำนวน คู่เปรียบเทียบซึ่งยังคงมีผลให้ระดับนัยสำคัญรวมเท่าเดิมคือเท่ากับ α ทั้งนี้เป็นไปตาม Bonferroni inequality คือ Pr($U_i^m E_i$) $\leq \sum_i^m$ Pr (E_i)

ทคลองรันโปรแกรมดูดังต่อไปนี้ ปัญหาวิจัยคือผู้มีเงินได้มีรายได้ต่างกันตามเพศ ของผู้มีเงินได้หรือไม่ และถูกควบคุมด้วยรายได้เมื่อแรกจ้างหรือไม่ จากไฟล์ Employee data.sav ให้ส่งตัวแปร salary ลงในช่อง dependent ส่งตัวแปร sex ลงในช่อง Fixed Factor วารสารรามคำแหง ISNN 0125-300 X ปีที่ 29 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนาขน 2555 สาขาวิทยาศาสตร์และเทค โนโลยี

salary	salbegin	iobtime	prevexp	minorit	v	sex	var	var
\$57,000	\$27,000	98	144		0	1.00		
\$40,200	\$18,750	98	36		0	1.00		
\$21,450	\$12,000	(t) University	100		-	2.00		x
\$21,900	\$13,200		2					
\$45,000	\$21,000				<u>D</u> ep	endent Variable:	Mod	
\$32,100	\$13,500	🖋 Emplo	yee Code [id]		A	Current Salary [sa	lary]	
\$36,000	\$18,750	Gende	er [gender]		<u>F</u> ixe	d Factor(s):	Contra	asts
\$21,900	\$9,750	Educa	tional Level (v		•	sex	Plo	ts
\$27,900	\$12,750	Emplo	yment Categ				Post	Hoc
\$24,000	\$13,500	🧳 Beginr	ning Salary [s		Den	dam Fostor(a);	<u>S</u> av	/e
\$30,300	\$16,500	Month:	s since Hire [j		Ran	dom Factor(s).	Optio	ons
\$28,350	\$12,000	Minorit	us Experienc	•			Boots	tran
\$27,750	\$14,250		y olassilicati					aup
\$35,100	\$16,800	1			Cov	ariate(s):		
\$27,300	\$13,500							
\$40,800	\$15,000							
\$46,000	\$14,250				wis	Weight:		
\$103,750	\$27,510			+	<u> </u>	, morgine.		
\$42,300	\$14,250				Dec			
\$26,250	\$11,550		OK	Paste	Res	et Cancel H	eip	
\$38,850	\$15,000	91	17	_	U	2.00		

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า F = 119.798 มีก่า p-value = 0.000 แสดงว่าชายและหญิง มีรายได้ต่างกัน

Between-Subjects Factors

1 40(010					
		N			
sex	1.00	258			
	2.00	216			

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable:Current Salary

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	27918533028.833ª	1	27918533028.833	119.798	.000
Intercept	535259299966.385	1	535259299966.385	2296.792	.000
sex	27918533028.833	1	27918533028.833	119.798	.000
Error	109997962407.507	472	233046530.524		
Total	699467436925.000	474			
Corrected Total	137916495436.340	473			

a. R Squared = .202 (Adjusted R Squared = .201)

คราวนี้ถองควบคุมเงินเคือนเมื่อแรกจ้างเอาไว้โดยทดสอบดูก่อนว่าเงินเคือนเมื่อแรกจ้าง มีอิทธิพลต่อรายได้ปัจจุบันหรือไม่และมีอิทธิพลกงที่หรือไม่

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable:Current Salary

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	107254877963.366 ^a	3	35751625987.789	548.023	.000
Intercept	169906904.244	1	169906904.244	2.604	.107
sex	110387777.307	1	110387777.307	1.692	.194
salbegin	24553566098.339	1	24553566098.339	376.372	.000
sex*salbegin	22424440.219	1	22424440.219	.344	.558
Error	30661617472.973	470	65237483.985		
Total	699467436925.000	474			
Corrected Total	137916495436.340	473			

a. R Squared = .778 (Adjusted R Squared = .776)

พบว่าค่า F = 376.372 มีค่า p-value = 0.000 แสดงว่าเงินเดือนเมื่อแรกจ้างมีผลกระทบต่อ เงินเดือนปัจจุบัน และที่บันทัด sex*salbegin ซึ่งใช้ทดสอบ Ho: β₁ = β₂ = β พบว่าตัว สถิติ F มีค่าเท่ากับ 0.344 มีค่า p-value = 0.558 แสดงว่ายอมรับสมมุติฐานดังกล่าว แสดง ว่า salbegin มีอิทธิพลต่อ salary คงที่หรือสม่ำเสมอในทั้ง 2 เพศของผู้มีเงินได้ จากนี้ให้รัน โปรแกรมใหม่อีกครั้งโดยควบคุมตัวแปรเงินเดือนเมื่อแรกจ้างดังนี้

วารสารรามคำแหง ISNN 0125-300 X ปีที่ 29 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2555 สาขาวิทยาศาสตร์และเทค โนโลยี

89

Descriptive Statistics Dependent Variable:Current Salary sex Mean Std. Deviation N 1.00 \$41,441.78 \$19,499.214

ndont Variable: Current Sala

000			
1.00	\$41,441.78	\$19,499.214	258
2.00	\$26,031.92	\$7,558.021	216
Total	\$34,419.57	\$17,075.661	474

Tests of Between-Subjects Effects

	Dependent variable. Current Galary					
	Source Type III Sum of Squares		df	Mean Square	F	Sig.
	Corrected Model	107232453523.147ª	2	53616226761.574	823.009	.000
	Intercept	pt 577567183.563		577567183.563	8.866	.003
Þ	salbegin	79313920494.315	1	79313920494.315	1217.469	.000
	sex	401404773.024	1	401404773.024	6.162	.013
	Error	30684041913.193	471	65146585.803		
	Total	699467436925.000	474			
	Corrected Total	137916495436.340	473			

a. R Squared = .778 (Adjusted R Squared = .777)

Estimated Marginal Means

sex

Estimates

				95% Confidence Interval	
sex	(Mean	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound
1.0	0	35366.040ª	531.815	34321.017	36411.063
2.0	0	33289.058ª	587.251	32135.103	34443.014

a. Covariates appearing in the model are evaluated at the following values: Beginning Salary = \$17,016.09.

จากตารางจะเห็นได้ว่าผู้มีเงินได้จะมีรายได้ต่างกันระหว่างเพศโดยพบว่ารายได้เมื่อแรก จ้างส่งผลกระทบต่อรายได้ปัจจุบัน ในตอนแรกพบว่ารายได้ต่างกันมากคือชายมีรายได้ เฉลี่ยเท่ากับ \$41,441 หญิงมีรายได้เฉลี่ย \$26.032 ซึ่งแตกต่างกันมาก ค่า F = 119.798 ซึ่ง สูงมาก แสดงว่าชายและหญิงมีรายได้ที่แตกต่างกันเด่นชัค เมื่อตรวจพบว่ารายได้เมื่อแรก จ้างส่งผลให้เกิดกวามแตกต่างด้านรายได้โดยส่งผลกระทบก่อนข้าง มากและรายได้เฉลี่ย ต่างกันถึง \$15,409 น่าสงสัยว่าที่จริงแล้วชายและหญิงอาจมิได้มีรายได้ต่างกันถึงขนาดนั้น หรืออาจไม่ต่างกันเลยก็ได้เพราะประเทศที่เจริญแล้วอาจไม่กีดกันทางเพศ แต่เมื่อลองหัก อิทธิพลของรายได้เมื่อแรกจ้างออกก็ยังพบว่ารายได้ปัจจุบันยังกงต่างกันอยู่แต่ต่างกัน น้อยลง มีก่า F = 6.162 ซึ่งเล็กลงมาก แปลว่าไม่ต่างกันมาก โดยพบว่าชายมีรายได้เฉลี่ย \$35,366 หญิงมีรายได้เฉลี่ย \$32,289 ซึ่งต่างกันเพียง \$3,077 ทั้งนี้รายได้เมื่อแรกจ้าง สามารถควบคุมรายได้ปัจจุบันได้ร้อยละ 77.8 ($R^2 = 0.778$) แต่ผลการทดสอบข้อตกลง เรื่อง stability of variance ซึ่งทดสอบ Ho: $\sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \sigma^2$ ด้วย Levene's Test พบว่า F = 33.01 มีค่า p-value = 0.000 แสดงว่าปฏิเสษ Ho: $\sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \sigma^2$ จึงแก้ปัญหาโดยการ แปลงค่าตัวแปรตามและตัวแปรร่วมด้วย log transformation คือ salary \rightarrow Insalary และ salbeg \rightarrow Insalbeg และดำเนินการใหม่ดังภาพพบว่าผลการศึกษายังคงเหมือนเดิมแต่ไม่ ขัดกับข้อตกลง การแปลงแบบนี้จะมีผลให้ก่าเฉลี่ยและ SD เป็นค่า log ให้แปลงค่า ค่าเฉลี่ยและ SD กลับสู่ค่าเดิมมิเช่นนั้นจะอ่านผลผิด

สรุป

ANCOVA เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง กลุ่มประชากรโดยผู้วิจัยต้องควบคุมปัจจัยอื่นที่สัมพันธ์กับตัวแปรเป้าหมายเอาไว้เพื่อให้ เห็นอย่างชัดเจนว่าตัวแปรเป้าหมายในระหว่างกลุ่มประชากรต่างกันจริง ๆ มิใช่เพราะมี อิทธิพลอื่นแฝงอยู่ สังเกตจากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าเมื่อควบคุมตัวแปรร่วมคือรายได้ เมื่อแรกจ้างเอาไว้จะพบว่าตัวแปรเป้าหมายคือรายได้ในปัจจุบันยังคงแตกต่างกันอยู่เช่นเดิม แต่ต่างกันไม่มากเท่าเมื่อยังไม่ได้ควบคุมตัวแปรร่วมเอาไว้ ผลการศึกษาด้วย ANCOVA จึง เกิดขึ้นใน 2 มิติคือทำให้ทราบถึงความแตกต่างและทราบถึงสาเหตุ จึงเป็นวิทยาสถิติที่ สามารถสนองการศึกษาเชิงเปรียบเทียบและการศึกษาเชิงสาเหตุได้ในเวลาเดียวกัน ข้อที่ ้วารสารรามคำแหง ISNN 0125-300 X ปีที่ 29 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2555 สาขาวิทยาศาสตร์และเทค โนโลยี

ควรเข้าใจก็คือ อย่าสับสนระหว่างสถิติพรรณนากับสถิติอนุมาน ตามตัวอย่างข้างต้น สถิติพรรณนาจะบอกให้เราทราบว่ารายได้ปัจจุบันของชายและหญิงเป็นเท่าไร สถิติ อนุมานคือ ANCOVA จะบอกให้ทราบว่าชายและหญิงมีรายได้ต่างกันจริง (significantly) หรือไม่ และมีปัจจัยใดแฝงอยู่คือแอบส่งผลให้มองเห็นว่าต่างกันทั้งที่อาจไม่ต่างกันก็ได้

บรรณานุกรม

SPSS Inc. (2010). IBM SPSS Statistics19 Command Syntax Reference

Johnson, A. R. and Wichern, D. W. (1998). Applied Multivariate Statistical Analysis 2, 4th edition, Prentice-Hall, NJ.

Hair Jr., J. F., Black, W. C., Babin, B. J. and Anderson, R. F.(2010) **Multivariate Data Analysis: A Global Perspective**, 7th edition, Pearson Prentice Hall, NJ.